

749480

8416. 184. 2

1849

ПЕТРЪ ДИМИТРОВЪ.

Моитѣ спомени

и

Моята дѣйность

по

Съединението на Источна Румелия

съ Царство България

прѣзъ 1885 год.

На 3-й, септемврий 1885 г. (с. к.) заранѣта бѣхъ повиканъ ненадѣйно въ конака отъ главния управителъ г. Кръстевичъ. Когато влѣзъхъ при него, той прѣдсѣдателствуваше директорския съвѣтъ, и веднага директорътъ на правосъдието г. Бобчевъ, отправи къмъ мене и ме запита съ уплашенъ тонъ какво става въ Пловдивския окръгъ, на който бѣхъ тогава префектъ, и особно въ с Голѣмо-Конаре. Отговорихъ, че до тоя часъ всичко е тихо и мирно въ него освѣнъ въ Голѣмо Конаре, гдѣто отъ нѣкое врѣме насамъ жителитѣ му постоянно се вълнуватъ по причина че не били благодарни ту отъ кмета си, ту отъ нѣкои членове на общинския имъ съвѣтъ. Споредъ моитѣ свѣдения, каза г. Бобчевъ, тамъ се готвяло едно революционно движение срѣщу правителството, подбуждано отъ единъ бившъ фелдфебелъ, нареченъ Чардафонъ. Поради това, на мене се заповѣда съгласно рѣшението на Директорския Съвѣтъ да се отправа веднага съ 1 2 роти войска за Голѣмо-Конаре за да потуша реченото движение въ него.